

nega zagovornika sonaravnega in mnogonamenskega gospodarjenja z gozdovi v alpskem svetu Slovenije. Z oblikovanjem Triglavskega narodnega parka je taka usmeritev postala še posebno dragocena.

Bistveno je prispeval k razvijanju koncepta gospodarjenja z gozdovi v tem območju. Med drugim je vztrajno zagovarjal zadržanost in zmernost pri poseganju v naravo gozda. Pravilnost njegovih trditev je bila pozneje potrjena tudi z rezultati raziskav v teh gozdovih.

Dipl. inž. Janez Košir je vztrajen zagovornik območnega koncepta celostnega pospeševanja razvoja gozdov v območju ne glede na lastništvo. To predstavlja eno od kvalitet sodobnega gospodarjenja z gozdovi v Sloveniji in model, ki ga v zadnjem času razvijajo tudi v drugih evropskih državah.

V času, ko so gozdna gospodarstva poslovala po načelu pridobivanja dohodka, se je z argumenti uprl zunanjim pritiskom po obsežnejših sečnjah, kar bi pomenilo tudi

večje dohodke. S tem je pokazal visoko stopnjo gozdarske etike. Organizirana skrb za prihodnost (trajnost donosov in splošno koristnih funkcij) je pravzaprav etičen odnos do prihodnosti, ki ni vedno in še zlasti ne sam po sebi razumljiv.

Dipl. inž. Janez Košir je poznan po skrbnem uvajanju sodobnih metod in načinov dela v gozdnogospodarsko načrtovanju. Tu je treba posebej omeniti nad dvajsetletno natančno uporabo metode stalnih kontrolnih ploskev, preverjanje uspešnosti preteklega gospodarjenja in skrb za kvalitetno spremljavo gospodarjenja z gozdovi.

V Triglavskem gozdnogospodarskem območju velja dipl. inž. Janez KOŠIR za steber učinkovitega sožitja med šolo, raziskovalnim delom in prakso, kar je v celotnem povojnem obdobju veliko prispevalo k naglemu razvoju in tudi ugledu slovenskega gozdarstva.

Univerza v Ljubljani
Biotehniška fakulteta
Oddelek za gozdarstvo

IN MEMORIAM

GDK: 902

Rozki DEBEVEC-LESJAK, dipl. inž. gozd.

Za vedno smo se poslovili od kolegice Rozke dne 21. aprila 1995 na Pobreškem pokopališču v Mariboru.

Naša izredna gozdarka izhaja iz kmečke družine v Begunjah pri Cerknici. Po končani osnovni šoli v Begunjah in realni gimnaziji v Ljubljani je leta 1952 diplomirala na Zagrebški gozdarski fakulteti.

Že med študijem je bila šibkega zdravja, vendar je vse težave premagovala s svojo izredno voljo in vedrino.

Čeprav je bilo njeno zdravje načeto, se je uveljavila kot uspešna strokovnjakinja v vseh svojih delih – od pomočnika upravitelja v Lovrencu na Pohorju, prek triletnega naporenega dela taksatorke do referenta za gojenje gozdov in drevesničarstvo pri Gozdnem gospodarstvu Maribor. To delo je opravljala do svoje upokojitve leta 1988.

Poleg svojih rednih zadolžitvev je vedno našla čas za pomoč mlajšim gozdarjem. S posebno navdušenostjo je delala pri propagiranju gozdov in njihovih vrednot. Predvsem jo je veselilo delo z mladino, ki se mu je posvečala z vsem žarom. Med mladimi poslušalci je črpala moč za požrtvovalno delo na predavanjih, vodstvih po učnih poteh in nešteti pohodih v gozdove. Napisala je mnogo člankov za radio, razna glasila, sodelovala pri scenarijih poučnih filmov ter sestavila obširno besedilo za vodnik po gozdni učni poti Bolfenk-Razglednik na Pohorju. V naše gozdove je vnesla tudi slovensko pesem pohorskega pesnika Janka Glazerja. Razne napisne table o gozdu in pesmi tega pesnika je dala postaviti na širnem Pohorju. Na ta način je želela vnesti v današnjo industrializirano in skomercializirano družbo duha pomiritve in sprostitve v gozdu, ki je glavni del zdravega okolja.

GDK: 902.1

Miloš MEHORA (1911–1994)

Miloš Mehora, s srednjo strojnotehnično osnovno izobrazbo, usposabljan za risanje na Akademiji upodablajočih umetnosti v

Bila je izredna gozdarka, prijateljica, dobra žena, predvsem pa tenkočutna naravoslovka, ki se je zavedala, da je tudi sama del narave.

Za svoje predano delo je prejela nešteto pohval in priznanj. Zveza gozdarskih društev Slovenije jo je za posebne zasluge za slovenski gozd imenovala za zaslužno in častno članico društva. Na njeni zadnji poti smo jo pospremili med številnimi znanci, prijatelji in sodelavci vsi njeni študijski kolegi. Vedno se bomo spominjali njene vedrine, pripravljenosti pomagati v strokovnih ali človeških zadevah in prijateljskega odnosa. Za njeno delo in spomin na nepozabno sodelavko je Društvo gozdarskih inženirjev in tehnikov Maribor v Svečini dne 19. aprila 1995 sklenilo poimenovati gozdno učno pot Bolfenk-Razglednik v »Rozkina gozdna učna pot Bolfenk-Razglednik«.

Franc Cafnik

Ljubljani, za fotografiranje, in specializiran za barvno foto-reprodukcijo, za muzealstvo in spomeniško varstvo s strokovnim izpopolnjevanjem v Pragi, Düsseldorfu, Münchnu, na Dunaju, v Trstu in Milanu, je delal leta 1947 na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo LRS kot referent za propagando v oddelku za gozdarsko prosveto, leta 1948 v Ministrstvu za gozdarstvo in lesno industrijo LRS kot šef biroja za tisk in propagando in od leta 1949 do upokojitve leta 1967 na Inštitutu za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije v Ljubljani kot vodja tehniškega ateljeja.

Postavil je gozdarsko razstavo leta 1947 v Ljubljani in Beogradu, soorganiziral in postavil gozdarsko razstavo leta 1948 v Pragi, soorganiziral in postavil razstave gozdarstva in lesne industrije v Ljubljani leta 1948, 1949, 1953 itd. do leta 1988, ko je zadnjič postavil na ogled zbirko mizarških orodij na Lesnem sejmu v Ljubljani.

Od leta 1949 do upokojitve leta 1967 je kot uslužbenec Inštituta za gozdno in lesno